

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

MAIOR sanctitas requiritur ad hoc officium tutò & sine prope-
 conscientia detrimento obeundū, eò quòd fortia sint certami-
 na, & magnæ impingēdi occasiones, & aliqua peccata admi-
 tendi: nisi insignis adsit virtus ad fortiter eis resistendum. Certamina me-
 gis consueta sunt quatuor. *Primum* est contra castitatem. Cum enim Con-
 fessarij sepè in confessionibus audiant aliqua peccata inhonestā; cum
 autem ipsa sit ex se ad malū propensa: facillè tentatur & impugnatur. Et
 nisi castitas adsit valdè fortis & strenua, succumbet. Debet igitur Confes-
 sarius similis esse iusto Loth, de quo S. Petrus Apostolus dixit: quod ha-
 bitans in Sodomis vbi tot carnales sordes videbat, & audiebat: ipse tantū
 a *aspectu & auditu iustus erat.* adeoque procul aberat à voluptate aliqua ei
 ijs suscipienda, vt ingenti potius afflictione & cruciatu ob eandem affe-
 ceretur. Qui enim rebus huiusmodi audiendis delectatur, in periculo
 versatur contrahendi aliquas maculas. Ac propterea iure optimo Eccle-
 sia (vt supra diximus) constituit, vt Sacerdotes voto se Castitatis ob-
 stringerēt, non solum ob summam, quam primum eorum officium of-
 ferendi Sacrificium carnis & sanguinis purissimi ipsius Saluatoris exigat,
 sed etiam ob secundum, audiendi Confessiones & dandi operam, vt
 illij etiam purificentur. Iuxta illud S. Dionysij: *purgatores oportet magnum
 dinem purgationis alijs tradere propria castitate:* precedente scilicet eos proprie
 virtutis exemplo. Qui autem adeo sunt debiles, vt hoc votum non
 custodiant: non sunt apti vt confessarij fiant; neq; ob suarum conscien-
 tiarum securitatem neque propter bonum pœnitentium, si essent femi-
 næ: cum quibus nominatim Confessarij debent esse valde cauti ita vt ne
 verbo vllò, nec opere, aut motu vllam ostendant leuitatem; & multū
 minus sollicitationem, quæ esset grauissimum Sacilegium. *Primum*, pro-
 pterea quod esset contra reuerentiam Sancto huic Sacramento debitam
 quod adeo immundo delicto prophanaretur. *Deinde*, quod rectè rende-
 ret contra muneris sui finem: qui est, esse medicamentum aduersus pec-
 cata: estque grauissima iniuria, illud accipere tanquam occasionem &
 operculum eorum. *Tertio*, est contra fidelitatem Christo Domino nostro
 Sacramenti huius authori debitam, propter modum, quo illud fit leu-
 sim, & occultè. Confidit enim ipse Confessarijs, quòd tales essent futuri,
 vt possent tutò solus cū sola versari in cōfessione absq; periculo. *Quarto*,
 grauissimum præbetur scandalum fœminæ venienti, vt suorum malorū
 remedium quærat, si foueam inueniat, in quam per noua peccata incedat.
Quinto, graue est damnū contra frequentationem Sacramenti: quia
 redderetur suspecta talis frequentatio: ideoq; ab ea deterrentur. Nisi
 enim securitas in hoc esset, neque viri, neque parentes libenter viderēt

a 2. Pet. 2. 3.

c. 3. de celest
Hierarchia

vxores, & filias suas ad hoc Sacramētum accedere. Sexto, etiā est suspectus eōtra fidē huius Sacramēti, qui ad eō indigne in eius administratione versatur. Si enim ad eō graue est malum *sanctum dare caribus*, aut *margaritas projicere ante porcos*: quā erit detestandum, quod Confessarius sit tāquā canis, aut porcus mordens & calcans rem ad eō sanctam, & pretiosam? Quamobrem execrandum hoc sacrilegiū cū admittitur in ipsa Confessione aut prope illam: referuatur sancto Inquisitionis Tribunali, vt ibi promeritis puniatur. Denique in decretis antiquis ita prohibitum est inhonestum cum filiabus Confessionis peccatum: vt grauissimā contra reos pœnæ constituta sint. Nam *omnes* (ait Symmachus Papa) *quos in Pœnitentiam accipimus, ita filij nostri sunt, vt in baptisate suscepti. Quapropter hoc scelus si quis perpetrauerit, non solum dignitatis honorem amittat: verum etiā vsq; ad exitum vitæ sus iugi pœnitentia se subdat.* Ex quo fit, vt hæc turpis peccati circumstantia ad eō sit grauis: vt pœnitens teneatur illam exprimere in Confessione, sicut reliqua Sacrilegia. Quæ omnia diximus ad excitandū horrorem aduersus hoc peccatum, & omnes possibiles diligentias adhibendas, ad omnes occasiones cuiusuis lapsus, etiam minimi remouendas. Quamobrem in multis Diœcesibus, & Religionibus optimè est constitutum, ne fœminarum confessionem excipiant, qui ad quadagesimum annum non peruenerunt. nam in iunioribus carnis lasciuia est vehementior, duo autem hostes potentiores sunt, quam vnus. Quare si non possūt euitare certamen, quod oritur ex auditu: meritò fugient quod oritur ex aspectu: & ita illas audient in confessionali, in quo eas videre nō possent. Et neque ibi se tutos existiment, nec solos esse cogitent; sed quasi testes adesse existiment duos castissimos custodes Angelos: Confessariorū scilicet vnum, & pœnitentium alterum. Et quod amplius & efficacius est, aspiciant seiplos in conspectu Dei Trini & vnus, & Iesu Christi Seruatoris nostri, maximi zelatoris castitatis & puritatis in hoc Sacramento. Nec solum non debent esse sicut execrabiles illi iudices, qui et si essent b *Senes* sollicitarunt tamen castam *Susannam*; sed potius sicut castissimus c *Ioseph*, qui inuicatus à fœmina, strenuè ei restitit, & festinanter ab ea fugit, & egressus ab ea est. quod si contingeret: impudentem fœminam contra fidelem Confessarium falsum aliquod testimonium dicere: quamuis ipse summum silentium seruare debeat, non solum sicut Ioseph seruauit, ne suam Dominam infamaret; & quia timuit ne sibi fides non adhiberetur; sed etiam ob secretum, quod seruare tenetur eorum omnium, quæ in illo foro aguntur: fidat tamen Deo, qui ipsum proteget, sicut protexit ipsum Ioseph: manifestans eius innocentiam cum magno eius honore. Denique omnia documenta tradita in tractatu de continentia, sunt exactè seruanda. Et qui

30. q. 1. cap.
omnes & se-
quens.
vid. Thom.
Sanct. To.
2. lib. 7. diff.
25.

b Daniel.
13. 20.
c Genes. 39.
8. 12.

Tom. 3. Tra
ctat. 2. § 6.
cap. 10.

d Math. 5.
29.

Lib 2 ca 13.
Surs. 16. 14
ly.

a Ioan. 1. 16

b Isai. 21.
22.

c Luc. 15.

in se non sentit vires & facultates ad ea seruanda: non reputer se idoneum, qui in huiusmodi occasionem & pericula se conijciat. Quod si hoc munus ipsum scandalizat: etiam si sit *d oculus dexter; eruat eum, & proiciat à se expedit enim absque eo in vitam intrare*, quam propter illud mitti in gehennam. Nec tamen ita timido & abiecto animo esse debet: ut ipsi nimis timiditas noceat; nec ad eò pusillanimitas, ut excelsum adeo ministerium effugiat: eò quòd tentationibus oppugnetur. Si enim illis non succumbat, certamen ipsum auget coronam: siquidem non sponte sua illud ingreditur; sed voluntate Dei id munus ei committentis; qui & suo tempore tranquillitatem dabit, saltem cum illud exercet. Thomas Cantuaritanus de seipso refert in vita S. Lurgardis, quòd grauissimas solere pati tentationes cum Confessiones audiret; & quòd per huius Sanctarum orationes obtinuerit liberationem ab eis per sexdecim annos, tempore quo ipsas Confessiones audiebat: quamuis extra illud tempus non cessarent ipsi esse molestæ.

§. I I

SE C V N D A pugna siue conflictus est contra impatientiam: eo quòd innumerae sint molestiæ, quas ad ferre solent aliquorum penitentium ingenia: eò quòd valde sint importuni, aut scrupulosi, melancholici, non confidentes, rudes, aut pertinaces, aut duri corde. Quod si huc accedat, quòd ipse Confessarius sit ex se Cholericus, aut valde zelosus aut angusti cordis, aut morosus in iis quæ agit; & quòd corpus valde sentiat defatigationem, quæ non solet esse leuis, si diu duret: hæc omnia, inquam, simul facillè incitant ad iram, impatientiam, tædium, & ad cordis accediam; ut etiam verbis, & correptionibus aliquod horam indicium detur, contegendo iram pallio zeli.

QU A R E necesse est, Confessarios magna patientia & mansuetudine sese munire: ut licet oppugnentur, non tamen succumbant. Et cum ibi debeant alienos errores reparare, & pacificare animas: ne ipsi pacem amittant, ne eorum suum turbent, ne ira sua aliquem scandalizent: ut dum morient & corripunt, fructum adferant, meminerint eius quòd S. Ioannes Baptista dixit de Christo Seruatore nostro: *Ecce agnus Dei: Ecce qui tollis peccata mundi*. Nam qui peccata aliorum vult tollere, mitis esse debet, sicut agnus, ut lupos patientiâ suâ superet. Intelligant: clauas, quas habent non esse sibi datas, ut ad cingulum eas appendant; sed ut *b super humerum* eas portent, ut dixit Isaias de ipso Salvatore: sunt enim graues, & indigent robustis humeris, patientia & mansuetudine munitis: ut onera gestent eis annexa. Meminerint etiam Pastorem, qui *c perdit amicum quem quarebat, cum eam inuenit*, non eam paculo percussisse, quasi contra eam indignabundum ob laborem ei quarendæ impensum; sed *gaudens eum,*

quod